Numer 434.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 21. Czerwca 1824 Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Nro $\frac{32928}{32445}$. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Dekret Nayiaśnieyszego Pana z dnia 6. Stycznia r. b. uzupełniaiący przepisy względem stawiania i reperacyi Kościołów po parafiach Rzymsko-katolickich, podaie do powszechney wiadomości, w słowach:

Wypis z protokułu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEY ŁASKI
MY ALEXANDER Iszy
Cesarz Wszech Rossyi Król Polski etc. etc. etc.

Uzupełniaiąc przepisy Postanowienia Naszego z dnia $\frac{6}{18}$. Marca 1817. r. oznaczaiącego prawidła względem stawiania i reperacyi Kościołów, oraz uchwały Namiestnika, która w rozwinięciu powyższego Postanowienia z dnia 3. Stycznia 1818. wydaną została; na przełożenie Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego, i po wysłuchaniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiemy, co następuie:

Art: 1. W uskutecznieniu Artykułu 2. Postanowienia z dnia $\frac{6}{18}$. Marca r. 1817. uznanie potrzeby reperacyi, ułożenie planu, wyrachowanie i rozkład kosztów na repe-

racye, lub stawienie nowych Kościołów i budowli kościelnych, należy wyłącznie do mieyscowych Dozorów Kościelnych; które wygotowane przez siebie dzieła, maią przesyłać za pośrednictwem właściwych Kommissyi Woiewódzkich, pod zatwierdzenie Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego.

Art 2. Właściciele dóbr nieruchomych w Parafii, wybierać będą co sześć lat Dozór Kościelny za poprzedniczém uzyskaniem upoważnienia od Kommissyi Woiewódzkiéy, która czas i mieysce zebrania oznaczy; do tego Dozoru Kollator, Dziedzic i Dziekan mieyscowy z prawa, trzech zaś innych Parafian właścicieli przez wybór oznaczonych należeć maią. Komplet narady Dozoru z trzech osób naymniéy składać się ma.

Art: 3. Gdyby w Parafii niebyło trzech właścicieli dóbr nieruchomych, natenczas Dozór Kościelny z mnieyszéy liczby Członków, a nawet w zupełnym braku innych osób do Kościelnego Dozoru wybranemi bydź mogących, z dziedzica gruntu, na którym się znayduie Kościoł, Kolatora i Dziekana mieyscowego składać się może.

Art: 4. Dozór Kościelny przez Dziedzica lub Dziekana, gdyby pierwszy tego zaniedbał, zwoływany będzie.

Art: 5. Po uznaniu potrzeby reperacyi Kościoła, Dozór mieyscowy przekona się nayprzód: czyli w Erekcyi lub przez późnieysze rozporządzenie nie został obmyślony fundusz albo włożony na kogo obowiązek utrzymywania reperacyi Kościoła; gdyby żadnego na ten cel funduszu nie było, lub istnieiący niewystarczał, wezwani bydź maią Parafianie do złożenia ofiar dobrowolnych, po uskutecznieniu czego, reszta wydatków między Parafian rozłożoną zostanie.

Art: 6. W razie uznanéy konieczności rozłożenia kosztów na stawianie lub reperacyą Kościoła między Parafian, po odtrąceniu części składki na Plebana Artykułem 6. Postanowienia z dnia $\frac{6}{18}$. Marca 1817. i na Kollatora Artykułem 2. Uchwały Namiestnika Naszego z dnia 3. Stycznia 1818. nałożonéy, wydatki na kupno materyałów i zapłatę Rzemieślników, pomiędzy dziedzica i Parafian właścicieli gruntowych, wydatki zaś na sprowadzenie materyałów i ręczną pomoc przy fabryce, między Parafian nie maiących dóbr nieruchomych, i między włościan stosownie do uchwały z dnia 3. Stycznia 1818. i podług zasad tąż uchwałą wskazanych, rozdzielone bydź maią.

Art: 7. Jeżeliby który z Parafian zdziałanym rozkładem kosztów mniemał się bydź przeciążonym, rozkład takowy do właściwéy Kommissyi Woiewódzkiéy, a następnie do Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego zaskarżyć może.

Art: 8. Składki na Parafian tylko w celu stawiania lub reperacyi Kościoła i zabu-

dowań Kościelnych w obwodzie Cmentarza będących, iako to: dzwonnicy, kośnicy i grabarni nałożone bydź mogą. Wszelkie zaś reperacye w mięszkaniu lub w budynkach gospodarskich Plebana, ieżeliby na to niebyło funduszu Erekcyinego albo zapisu, Plebani sami uskuteczniać maią.

Art: 9. Dla pomnożenia funduszu na utrzymanie kościołów, cmentarzy i budowli kościelnych, po każdym zmarłym Duchownym Beneficyancie część czwarta pozostałego maiątku, nietykaiąc własności gruntowych, mieyskich lub wieyskich, przez spadek odziedziczonych, i w naturze po zgonie Duchownego pozostałych, oddzieloną bydź ma, iako część obowiązkowa na kościół, przy którym zmarły zostawał, lub zostawać był powinien; od tego przepisu wyłączaią się Parochowie Grecko-katoliccy w ogólności, a w szczególności osoby zakonne oboyga obrządków, żyiące pod przełożeństwem po zgromadzeniach i ślubami ubóstwa zobowiązane, ieżeli w czasie swego zeyścia nie były w posiadaniu iakiego Beneficium.

Art: 10. Oprócz czynności Artykułu 2. Postanowienia z dnia $\frac{6}{18}$. Marca 1817. r. dla Dozoru kościelnego przepisanych, włożony będzie na też Dozory szczególny obowiązek spisywania i odbierania z fundi instructi po każdym zmarłym Plebanie, a to w przytomności Urzędnika Administracyinego przez Kommissyą Woiewódzką właściwą delegowanego, wszelkie szkody w zabudowaniach Plebańskich, w porządkach do Plebanii rzeczach i sprzętach do kościoła należących zdziałane, a przed wszystkiemi innemi należytościami z maiątku po zmarłym pozostałego, wynagrodzone bydź powinny.

Art: 11. Dochód z pokładnego ieżeli przewyższa potrzeby przyzwoitego utrzymania cmentarza, powinien bydź obrócony przez Dozór kościelny na Kościół; zbywaiący zaś od reperacyi kościoła fundusz tego rodzaiu, może bydź i na utrzymanie mieszkania Plebańskiego użyty.

Art: 12. Gdyby Dozory kościelne do których stosownie do Art: 1. uznanie potrzeby reperacyi kościoła, podawanie planu i wyrachowanie kosztów należy, okazały się niedbałemi, gdyby kompletu przepisanego zgromadzić niemogły, lub zgromadzenie swoie zwłóczyły, w tym razie maią bydź nayprzód upomniane przez Kommissyą Woiewódzką; a skoroby to nieskutkowało, taż Kommissya Woiewódzka doniesie o tém Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego, która użyie środków znaglaiących.

Art: 13. Kosztorysy z wyrachowaniem ilości materyałów, tudzież plany rozmaitéy wielkości i kształtu na stawianie kościołów, kaplic publicznych, dzwonnic, na o-

pasanie Cmentarza, na kośnice i grabarnie, przygotowane będą z polecenia Rządu i rozesłane po Kommissyach Woiewódzkich dla udzielenia ich tym Dozorom, które będą chciały z nich korzystać. Kosztownieysze budowy nad rozesłane przez Rząd wzory, iedynie z funduszu dobrowolnych ofiar, Dozory kościelne przedsiębrać będą mogły.

Art: 14. Przepisy Postanowienia naszego z d. $\frac{6}{18}$ Marca 1817. r. oraz Uchwały Namiestnika z d. 3. Stycznia 1818. r. któreby rozporządzeniom ninieyszego Postanowienia przeciwne były, uchylaią się.

Art: 15. Wykonanie ninieyszego Postanowienia które w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoném, Kommissyom Rządowym w czém do któréy należy polecamy.

Dań w Petersburgu dnia $\frac{\text{25 Grudnia 1823.}}{\text{6 Stycznia 1824.}}$ r.

(L. S.) (podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla

Minister Wyznań i Oświecenia (podpisano) Stanisław Grabowski.

Minister Sekretarz Stanu, w zastępstwie Generał Brygady Radca Stanu Dyrektor Jeneralny (podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu, w zastępstwie Generał Brygady Radca Stanu Dyrektor Jeneralny (podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady (podpisano) Kossecki.

za Zgodność

Sekretarz Jeneralny Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego (podpisano) *Rakiety.*

Polecaiąc Prezydentom i Burmistrzom oraz Wóytom, zwykłe takowego po Gminach ogłoszenie.

Dla doprowadzenia do skutku rzeczonego Dekretu, równie dla zaradzenia dwóyznacznem tłomaczeniom takowego, Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego na zasadzie Reskryptów Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego, z d. 30. Stycznia r. b. Nro $\frac{1120}{224}$. i z d. 14. Maia r. b. Nro $\frac{2668}{562}$. następuiące wydaie przepisy:

1. Ponieważ wedle Art: 2. powyższego Dekretu, co lat 6. Dozór kościelny przez właścicieli dóbr nieruchomych w parafii zamięszkałych, wybieranym bydź ma; Kom-

missya Woiewódzka przeto, uchylaiąc ninieysze wszystkie po dziś dzień istnieiące w Woiewództwie Mazowieckiém Dozory kościelne i ich Członków, poleca Kommissarzom Obwodowym zawezwanie właścicieli nieruchomości w każdey respective parafii, do zebrania się w terminie przez Kommissarza Obwodu oznaczyć się maiącym, w mieysce w którym Kościół exystuie, i przystąpienia do wyboru trzech obywateli właścicieli na Członków Dozoru kościelnego, pod przewodnictwem właściwego Urzędnika Gminy, w którey obrębie Kościół parafialny iest położony. Trzech zaś innych iako to: Kollator, Dziedzic i Dziekan właściwego Dekanatu, z prawa bez czynienia wyboru do składu Dozoru kościelnego należą.

2. Mieyscowego Urzędnika Gminnego obowiązkiem będzie zagaić i rozpocząć czynność wyboru Dozoru kościelnego, i wiernie prowadzić protokół całey czynności, wyrażaiąc: ile który z Obywateli właścicieli miał kresek za sobą. Po dopełnionym wyborze trzech Obywateli na członków Dozoru kościelnego, wpisać do protokułu należy trzech innych z prawa do takowego składu iak wyżey należących, i tym sposobem protokuł w trzech iednobrzmiących exemplarzach sporządzony i oryginalnemi podpisami opatrzony, przesłać należy w dwóch exemplarzach właściwemu Kommissarzowi Obwodu, zostawiaiąc trzeci exemplarz w Aktach Gminnych; Kommissarz Obwodu zaś pozostawiszy u siebie po iednym exemplarzu, drugie Kommissyi Woiewódzkiey odesłać iest obowiązany.

3. Skoro wybor Członków Dozoru kościelnego nastąpi, obowiązkiem iego bydź ma spisać bezzwłocznie w iednozgodnych trzech exemplarzach inwentarz budowli kościelnych i plebańskich, z dokładném po szczególe opisaniem dzisieyszego ich Stanu oraz sprzętow, ozdób i apparatów kościelnych, iak równie wszelkich ruchomych własności do Kościołów należących, lub do gruntu przywiązanych, dla tego też tam gdzie grunta i role wyposażenie probostwa składaią, inwentarze żyiące w potrzebney do rozległości gruntu liczbie, oraz narzędzia i sprzęty rolnicze, iako wedle prawa Cywilnego nieruchomością będące, na własność kościelną w inwentarzu zapisane bydź maią, z dokładném zanotowaniem, czyli takowe teraźnieyszy Proboszcz po swym poprzedniku odziedziczył, czyli też, i w iakiey części swém staraniem nabył. W Inwentarzu takowym porobione bydź powinny rubryki, w których oprócz Budowli i gruntów, każda inna własność kościelna, wedle dzisieyszey oney wartości, sumiennie przez sam Dozor kościelny, a w razie potrzeby łącznie z użytemi do tego znawcami, oszacowaną bydź powinna; poczem inwentarz takowy przez skład Dozoru kościelnego i Plebana

mieyscowego podpisanym, ieden na gruncie w Aktach dozoru pozostać ma, inne zaś dwa Kommissarzowi Obwodu odesłane bydź powinny, który znowu wziąwszy po iednym exemplarzu do swych Akt, drugie wraz z protokółami wyboru Członków Dozoru kościelnego, Kommissyi Woiewódzkiéy przesłać iest obowiązanym.

4. Obiaśnia się, że w dobrach Rządowych Dzierżawcy, w Miastach zaś prywatną własnością niebędących, Prezydenci lub Burmistrze, Kollatorów i Dziedziców zastępować będą. Za właścicieli zaś nieruchomych, tak posiadacze własności ziemskich, iak równie mieyskich, niemniéy wieczyści Emfiteutyczni iakiegokolwiek bądź stopnia Dzierżawcy lub czynszownicy, używani bydź maią.

5. Ponieważ wybór Członków Dozoru kościelnego co lat sześć tylko odnawianym bydź ma, na przypadek przeto, ieżeliby ieden z wybranych w ciągu takowego peryodu żyć przestał, ten w mieysce iego na członka Dozoru kościelnego wstąpi, który przy wyborze naywięcéy po zmarłym miał kresek.

6. Urzędnicy Gminni przy rozpoczęciu czynności wyboru członków Dozoru kościelnego, ostrzegą zebranych Obywateli, że Nayiaśnieyszy Pan poruczaiąc im dozór funduszów i zabudowań kościelnych, Parafialnych, chce szczególniéy mieć ich zobowiązanych do przestrzegania ich całości, że przeto przy każdéy zmianie lub śmierci Plebana, do nich należeć będzie czuwanie, aby fundusze, budowle i sprzęty kościelne, w całości i od wszelkiego uszkodzenia były zachowane; że przy stawianiu lub reperacyi kościoła, dzwonnicy, grabarni i cmentarza, rzeczą ich będzie pilnować użycia dobrych materyałów, dokładnéy roboty, i trwałości budowy; za niedopełnienie czego staią się odpowiedzialnemi. Ze względem przedsięwziętych a ieszcze nie ukończonych budowli i reperacyi kościelnych, taż sama baczność i ostrożność z ich strony zachowaną bydź powinna, ażeby tam gdzie iakowa niedokładność dzieła okaże się, przedsięwzięte bydź mogły wczesne środki do iéy sprostowania lub uzupełnienia, szczególniéy w mieyscach gdzie budowla lub reperacya w sposobie entrepryzy iest powierzoną.

7. W wykonaniu Artykułu 5. powyższego Dekretu, obowiązkiem będzie Dozoru kościelnego po uznaniu potrzeby reperacyi kościoła, grabarni i dzwonnicy lub cmentarza, przekonać się dokładnie z Erekcyi kościoła lub spisów maiątków Duchownych, czyli iakowy na ten cel fundusz nie iest obmyślonym, lub czyli Erekcyą nie został włożony na kogo obowiązek utrzymywania budowli kościelnych. Następnie wezwie Dozor kościelny wszystkich Parafian do dobrowolnéy składki z wszelką pewnością uiszczoną bydź mogącéy, daiąc czas trzydziesto-dniowy do zrobienia w téy mierze niewątpliwych deklaracyów.

Z kolei Dozor kościelny w myśl Artykułu 11. Dekretu wykazać iest obowiązany cały fundusz uzbieranego dochodu z pokładnego, od którego ilość na potrzeby przyzwoitego utrzymania cmentarza obrócona, lub ieszcze potrzebna, z dokładném wyiaśnieniem przyczyn potrąconą bydź powinna; a dopiero reszta iaka od właściwéy potrzeby zbywaiąca, na objekt w tymże Artykule Dekretu wymieniony, użytą bydź może. Wszystko to Dozor kościelny właściwemu Kommissarzowi Obwodu poprzednio wyiaśnić będzie obowiązany, ażeby tenże przy przedstawieniu Kommissyi Woiewódzkiéy anszlagów i rysunków budowli lub reperacyi kościelnéy, wierny o istotnym stanie rzeczy zdać był w stanie rapport.

8. Wedle iakich zasad rozkład składki na reperacyą budowli kościelnych sporządzonym bydź ma, Art: 6. powyżéy zamieszczonego Dekretu Monarchy i Art: 6. Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 3. Stycznia 1818. w Dzienniku Woiewódzkim Nro 95. zamieszczonego, wyraźnie wskazanego, na przypadek przeto uznanéy potrzeby rozłożenia koniecznych na budowle kościelne kosztów, Dozor kościelny po potrąceniu funduszow z Erekcyi, z dobrowolnych ofiar, i z pokładnego iako wyżéy wynikaiących; rozkład na ilość niedostaiącą z zastosowaniem się do powyższych przepisów sporządzi.

9. Aby zaś w czasie żadne zażalenie o przeciążenie w składce mieysca nie miało, Dozor kościelny o sporządzonym w myśl Art: 7. Dekretu Rozkładzie, wszystkich kontrybuentów zawiadomić winien, oraz onych zawezwać do rozpatrzenia się w ciągu dni 14. na mieyscu, czyli który z nich przeciążonym i dla iakiéy przyczyny bydź się sądzi. Gdyby zaś który z kontrybuentów mniemał się bydź przeciążonym, nie onego z wymienieniem i udowodnieniem przyczyn, Dozor przyiąć iest obowiązany reklamacye. Jeżeli zachodzące reklamacye uzna bydź słusznémi, rozkład natychmiast sprostuie, w przypadku zaś onych odrzucenia, przy odesłaniu Kommissarzowi Obwodowemu swego Operatu, one załączy, i przyczyny odrzucenia wymieni, lub też w Urzędowym Rapporcie doniesie, że żadne protestacye wciągu dni 14. niemiały mieysca; aby Kommissya Woiewódzka na fundamencie przepisów przedstawiony sobie przez Kommissarza Obwodowego rozkład, i zachodzące przeciw niemu zarzuty roztrząsnąć, i rozstrzygnąć była w stanie.

10. Ponieważ wedle Artykułu 8. Dekretu, koszta budowy lub reperacyi Plebanii, niemniéy zabudowań Ekonomicznych, przez samych Plebanów odtąd ponoszone bydź maią, żadne przeto pociąganie do składki parafian w téy mierze mieysca mieć nie może. Dozor kościelny iednakże winien czuwać nad całością i przyzwoitém utrzymaniém rzeczonych budowli pod własną odpowiedzialnością, a na przypadek dostrzeżenia w nich ruiny lub zaniedbania, protokół urzędowy o stanie rzeczy spisawszy, Kommissarzowi Obwodu zarapportować.

11. Ponieważ podług Artykułu 9 i 10. powyższego Dekretu, czwartą część pozostałego maiątku po zmarłym Duchownym oddzieloną bydź ma, iako część obowiązkowa na stały fundusz kościoła, iak równie wszelkie szkody w zabudowaniach Plebańskich, porządkach, rzeczach i sprzętach do kościoła należących, zdziałane, przed wszystkiemi innemi należytościami z pozostałego po zmarłym Plebanie maiątku potrącone bydź powinny; przeto na przypadek zeyścia którego z Plebanów, obowiązkiem będzie właściwego Urzędnika Gminnego natychmiast uwiadomić wszystkich członków Do

zor kościelny składaiących o czasie śmierci Plebana, i onych na posiedzenie zawezwać, a przed zebraniem się Dozoru, zabezpieczaiące przeciw uronieniu pozostałego po zmarłym maiątku, przy dwóch przynaymniéy osiadłych parafianach przedsięwziąść środki, które Dozór kościelny na swą odpowiedzialność, albo zatwierdzi, albo też lepsze obmyśli.

12. Równie pośpiesznie Urzędnik Gminny winien zarapportować o zaszłéy śmierci Plebana, Kommissarzowi Obwodowemu, który właściwą władzę Sądową bezzwłocznie zawezwać ma do sporządzenia Inwentarza wedle przepisów prawa.

13. Takowemu sporządzeniu Inwentarza Sądowego, Dozor kościelny assystować winien, i w ówczas odbędzie rewizyą budowli, własności, sprzętów i wszelkich ruchomości kościelnych, biorąc za zasadę Inwentarz i taxę takowych wedle niniéyszego ad 3m rozporządzenia spisać powinny.

Jeżeliby przy konfrontacyi własności kościelnych, okazały się iakowe uszkodzenia lub zupełna onych utrata, w ówczas Dozór kościelny ustanowi na zasadzie powyżéy wymienionego swego Inwentarza i taxy, liquidum strat przez siebie dostrzeżonych; które aby przez Urzędnika Sądowego w sporządzaiącém się przez niego Inwentarzu z wszelką dokładnością zanotowanemi były, dopilnuie; aby z massy maiątku należność takowa iako dług potrąconą bydź mogła.

14. Gdy zaś przez Artykuł 9. powyższego Dekretu Monarchy, iedna czwarta część maiątku zmarłego Proboszcza lub Plebana staie się własnością Kościoła, Dozór więc kościelny obowiązanym iest dopilnować zupełnéy dokładności w spisaniu Inwentarza pozostałości zmarłego, i zaraz wyrachować ile po potrąceniu wszelkich passiwów, spadek na Kościoł przypadaiący wynosić wedle taxy winien.

15. Jeżeliby nadzwyczayne lub szczególne okoliczności wymagały zaradczych środków przeciw uronieniu maiątku zmarłego, lub potrzebowały starań ku odkryciu przywłaszczonéy przez kogo, utaionéy albo wątpliwéy onego iakiéy części, Dozór kościelny winien Kommissarza Obwodowego o stanie rzeczy pośpiesznie zawiadomić, a swoie w téy mierze wnioski do zanotowania w Inwentarzu poda.

16. Skoro Inwentarz pozostałości przez Urzędnika Sądowego ukończonym zostanie, obowiązkiem będzie Dozoru kościelnego postarać się o Urzędowy Extrakt takowego, który właściwemu Kommissarzowi Obwodowemu złożonym bydź powinien, dla przesłania go Kommissyi Woiewódzkiéy, w zamiarze dopilnowania potrącenia z maiątku zmarłego Duchownego pretensyi kościelnych, i czwartéy części czystego maiątku, iako funduszu obowiązkowego dla właściwego Kościoła, z wnioskiém w iakim sposobie tenże fundusz, w zastosowaniu się do tyle razy rzeczonego Dekretu Monarchy, na rzecz i dobro Kościoła użytym bydź może.

17. Ponieważ dopilnowanie całości funduszów kościelnych, szczególniéy przez Nayiaśnieyszego Monarchę Dozorom kościelnym iest poruczone; Członki przeto takowych Dozorów za wszelkie zaniedbanie w téy mierze, z własnego maiątku odpowiedzialnemi będą.

w Warszawie dnia 11. Czerwca 1824. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Za Sekr: Jener: Komierowski.*

DODA-

DODATEK DO NUMERU 434.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 21. Czerwca 1824 Roku.

Nro $\frac{31675}{3129}$. — WYDZIAŁ OŚWIECENIA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Z odwołaniem się do Dziennika Woiewódzkiego Nro 427. w którym Dekret Nayiaśnieyszego Pana na dniu $\frac{4}{16}$. Marca r. b. zapadły, obeymuiący przepisy względem odbywania w kraiu naszym Nabożeństwa Missyinego, zamieszczonym został; ogłasza wydane przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi pod dniem 17. Maja r. b. Nro $\frac{1219}{442}$. policyine przepisy, przy odbywaniu powyższego rodzaiu Nabożeństwa zachować się maiące, w słowach:

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH i POLICYI.

Kommunikuiąc Kommissyi Woiewódzkiéy załącznie w kopii wierzytelnéy Dekret Jego Cesarsko Królewskiéy Mości z dnia $\frac{4}{16}$. Marca r. b. stanowiący przepisy względem odbywania Missyów w Królestwie Polskiém, w wykonaniu Artykułu 11. tegoż Dekretu, za porozumieniem się z Kommissyą Rządową Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego, następuiące w ogólności przepisuie rozporządzenie.

W każdém mieyscu gdzie za upoważnieniem Rządu Missya odbywać się będzie, Kommissya Woiewódzka wyda rozkazy do Urzędów mieyscowych, ażeby ciągle i pod odpowiedzialnością czuwały nad ścisłém zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego, nad utrzymaniem należytego porządku i przyzwoitéy obrzędowi spokoyności. Dla usunięcia zaś pobudek roztargnienia i niezgodnych zamiarom obrzędu zdrożności, ogłoszoném tamże bydź ma: że w czasie trwaiącéy Missyi dopóki Kościół dla odbywania Nabożeństwa iest otwarty, Szynkowanie trunków zupełnie iest zabronionėm, i wszelkie Szynkownie oraz karczmy (wyiąwszy dla przeieżdżaiących podróżnych) zamknięte bydź powinny, a to pod karą policyiną za każdy raz w kwocie Złł: 10. za przeciwne zabronieniu temu postępowanie na właściciela Szynku wymierzyć się maiącą.

Że wszelkie schadzki do domów Szynkownych, iako też w każdém innêm mieyscu uczty, zabawy i tańce, iako solenności i pobożnemu celowi Missyi przeciwne, nietylko w godzinach odbywaiącego się Nabożeństwa, lecz nawet w każdéy innéy chwili przez cały ciąg Missyi są równie zakazane.

Oprócz kary policyinéy Złł: 40. na gospodarza domu, zabaw zabronionych dozwalaiącego, Urzędy mieyscowe policyine, iako to: Wóyci w Gminach, Burmistrze w Miastach, z Urzędu odpowiedzialnemi będą za oboiętność w téy mierze.

Dostarczenia Artykułów do pierwszych potrzeb życia należących, sprzedawane bydź winny podług taxy mieyscowéy, lub ieżeli Missya odbywać się będzie w Parafii Wieyskiéy, podług taxy Miasta nayblizszego, przez Urząd mieyscowy poświadczonéy i w mieyscu widocznêm wywieszonéy, na to baczyć i zdzierstwu zapobiegać Policya mieyscowa obowiązana.

Dla dostateczniey szego dopilnowania wykonania zastrzeżeń powyższych, Kommissya Woiewódzka wezwie Kommendę Zandarmeryi o zapewnienie w mieyscu odbywaiących się Missyi przez czas trwania tychże, konsystencyi oddziału Zandarmów w liczbie głów, iakowa potrzebną uznaną zostanie.

Oddział ten znosząc się z Policyą mieyscową, nad zachowaniem porządku i spokoyności czuwać maiący, winien mieć stosowną przepisaną Instrukcyą, iakowa Kommissyi Rządowéy w swym czasie dla wiadomości przesłaną bydź ma.

Rapporta wszelkie o wydarzeniach w czasie Missyi, Kommissya Woiewódzka sobie zapewni, a następnie o sposobie odbytéy Missyi Rapport swéy Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi uczyni, z domieszczeniem wniosków, ieżeliby iakowe uczynić doświadczenie nastręczyło.

Samo przez się rozumie się, że o wypadkach ważnieyszych na wczesną wiadomość Rządu zasługuiących, doniesienia niezwłoczne Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi czynione bydź powinny.

Działo się w Warszawie dnia 17. Maja 1824 r.

Minister Prezyduiący, w Zastępstwie Radca Stanu
(podpisano) Koźmian.
Aug: Karski Sekretarz Jlny.

Polecaiąc Kommissarzom Obwodowym, Prezydentom, Burmistrzom i Wóytom,

ażeby takowe po Gminach zwykłym sposobem ogłosili, i z urzędu ścisłego onych dopełnienia przestrzegali.

w Warszawie dnia 11. Mca Czerwca 1824 roku.

Radca Stanu Prezes Kommissyi
R. Rembieliński.   *Komierowski Zast: Sekr: Jener.*

Nro $\frac{24062}{9246}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Gdy niektóre osoby prywatne, w mylném rozumieniu przepisu prawa stęplowego zostaiąc, sądzą: że przez doniesienie lub okazanie pism kontrawencyi stępla uległych, a nie ich samych lecz drugich osób dotyczących, potrafią tym sposobem uwolnić siebie od kar za kontrawencye stępla przepisanych; z tego powodu Kommissya Woiewódzka przytaczaiąc tu przepis prawa stęplowego w téy mierze istnieiący, w §. 21. w ustępie szóstym i siódmym obięty, który iest następuiący:

„Do opłaty kar stęplowych pociągnionym będzie ten, kto posiada lub okazuie Akt, dokument, lub pismo opłacie stępla podlegaiące, a stęplem ceny przyzwoitéy nie opatrzone."

„Wolno iest iednak temu, kto ukaranym został, brać swóy regres do właściwego kontrawenienta."

Zarazem niniéyszém zawiadamia: iż wtych wypadkach gdzie zaydzie do kontrolli Skarbowéy lub Kommissyi Woiewódzkiéy denuncyacya o popełnionéy kontrawencyi stępla, ieżeli się okaże, że donoszący należał lub wchodził do czynności pismiennéy, do któréy stępla w cenie prawem przepisanéy nieużyto; wówczas bez względu na zrobione doniesienie, kary kontrawencyine na tego rozciągnięte będą, kto posiada lub okazuie pisma kontrawencyi stępla uległe, i że zatem każdy sam sobie winę przypisze, ieżeli zato, że w pierwiastkowém spisaniu Aktu iakowego nie dopilnował się, ażeby do tegoż Aktu lub pisma do niego załączonego, stępel właściwéy ceny był użyty, karę kontrawencyiną stosownie do powyższego przepisu opłacić będzie zniewolony.

W końcu Kommissya Woiewódzka obiaśnia: że ten tylko donoszący o kontrawencyi stępla popełnionéy, stosownie do Artykułu 27. Instrukcyi z dnia 17. Grudnia 1816. roku, dla kontroll skarbowych służącéy, wolny iest od opłaty kar stęplowych i ma ieszcze prawo do połowicznéy ich ilości, kto donosi o kontrawencyi stępla przez oso-

bę trzecią popełnionéy i wcale nie wchodził do Aktów lub innych czynności piśmiennych, za które kary kontrawencyine stemplowe rozciągnięte bydź maią.

Co ażeby do wiadomości każdego doszło, Wóyci Gmin i Burmistrze miast w zwykłym sposobie ogłoszą i sami ściśle do powyższego wskazania stosować się maią.

Działo się w Warszawie dnia 25. Maia 1824. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
w Zastępstwie Kożuchowski. *Komierowski, Za Sekr: Jener:*

Nro $\frac{35238}{13084}$. — Wydział Skarbowy, Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Według Urządzenia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 26. Marca r. b. Nro 13,236 i 15,039. przez Dziennik Woiewódzki, oraz Gazety Warszawskie trzykrotnie ogłoszonego, zakreślony był termin prekluzyiny do dnia 1. Czerwca r. b. we względzie dozwolonego obkładania papierem stemplowanym, stosownie do przepisów zkasowanym, wszelkich pism które na papierze stemplowym w cenie prawém Seymowém o opłatach stemplowych oznaczonéy, aż do dnia ogłoszenia powyższego urządzenia pisane, a ieszcze publicznie produkowane i za kontrawencyą stempla uznane nie były. — Gdy zaś w tém postąpieniu, zakreślony iak powyżéy termin, okazał się bydź niedostatecznym; przeto z uwagi na to, a oraz chcąc Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wszystkim kontrawenientom pozostawić sposobność zadosyć uczynienia przepisom prawa, bez wystawienia ich w swoim czasie na kary, iakie toż prawo na nich wskazuie, raczyła Reskryptem swym z dnia 29. Maia r. b. Nro 29,398. ieszcze do dnia 1. Października r. b. termin zakreślony przedłużyć; o czém Kommissya Woiewódzka ninieyszém publiczność uwiadamia. — Co ażeby do wiadomości każdego doszło, Wóyci Gmin i Burmistrze w zwykłym sposobie ogłoszą.

Działo się w Warszawie dnia 9. Czerwca 1824. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
w Zastępstwie Kożuchowski. *Komierowski, Sekr: Jener:*

Nro 29,055. = Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Z powodu wydarzonego w Woiewództwie Sandomierskim, Obwodzie Opoczyńskim,

Gminie Szydłowskiéy, we wsi Szydłowka wypadku, w któréy młynarczyk Woyciech Szostakiewicz przez niewiadomość używszy za pokarm w mieysce selera, korzenia rośliny iadowitéy, umarł; dla zapobieżenia w przyszłości smutnym podobnym wypadkom, nadesłane przy Reskrypcie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 20 Kwietnia r. b. Nro $\frac{1309}{981}$ opisanie téy tak szkodliwéy rośliny zamieszczaiąc poniżéy; poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast w Województwie tuteyszém, aby takowe do wiadomości mieszkańców zwykłym sposobem podali.

w Warszawie dnia 31. Mca Maia 1824. r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Komierowski Za Sekr: Jener:*

Opisanie rośliny szaley iadowity, czyli świnia wesz wodna zwanéy.

Roślina szaley iadowity (cituta virosą) poznaie się i od innych roślin podobnych rozróżnia przez powierzchowność, któréy cechy są następuiące:

Łodyga tey rośliny bywa pół łokcia i więcéy niekiedy wysoka, zaś na dwa cale gruba, wewnątrz pusta, zewnątrz rowkowana, od spodu koloru czerwonawego. Liście podobne do pietruszki lecz większe, różnią się także i tém, że niemaią zapachu pietruszki, ale raczéy obrzydliwą wonią. Korzeń szaleiu iadowitego, iest głowiasty na wiosnę i w lecie, i w ten czas to podobny on iest do selera, iednakże różni się od selera tém, że ma na sobie skóreczkę gładką zielonkowatą, seler zaś iest powierzchu nierówny, pomarszczony i koloru brunatnego. W przecięciu korzeń selera iest pełny i twardy iak kalarepa, przeciwnie zaś korzeń selera iadowitego, iest iakby komorkami poprzedzielany, które to komorki są albo próżne, albo gdy korzeń młody, są napełnione wodą. Oprócz tego korzeń szaleiu iadowitego przecięty, sączy z siebie sok mleczny, który wkrótce żółtym się staie, czego seler wcale nierobi. Niekiedy a szczególniéy w iesieni, korzeń szaleiu bywa podługowaty i prawie do pasternaku podobny, lecz i tu różni się od pasternaku, gdyż pasternak, ma korzeń mnieyszy wrzecionowaty, i ostrzéy zakończony. Nayważnieyszą zaś różnicą szaleiu iadowitego od wspomnionych roślin iest ta: iż ani pietruszka ani pasternak nierosną dziko, lecz tam gdzie są flancowane, szaley iadowity zaś dziko rośnie i to zawsze nad wodami, na bagnach i wilgotnych mieyscach.

Cała roślina szaleiu iadowitego iest nader szkodliwą, a mianowicie też korzeń; po użyciu iego następuie palenie w gardle i w żołądku, zawrót głowy, odurzenie, nu-

dności, wonity, boleści wewnętrzne, czkawka, wzdęcie brzucha, konwulsye i śmierć; na trupie okazuią się sine plamy i twarz znacznie nabrzmiewa.

Gdyby nieszczęśliwym przypadkiem kto niewiadomy tak szkodliwych skutków, korzenia dopiero opisanego za pokarm użył, w takim razie sposób ratowania zależy nayprzod na tem, aby truciznę takową iak nayprędzey z żołądka wyproźnić, a to przez sprawienie śpiesznych i mocnych wonitów. W tym celu daie się na wonity *tartari stibiati*, czyli tak zwanego *emetyku*, trzy grana dorosłemu, a dwa grana dziecku maiącemu lat kilka, albo też Siarczan zynku (*zincum sulfuricum*) czyli tak zwany biały kamień, biały vitriol (*vitriolum album*); zadaie się także dla sprawienia wonitów rozpuszczaiąc trzydzieści gran *vitrioli albi* w kwaterce wody czystéy, tego daie się od razu połowa, a w kwadrans ieżeli wonity nienastąpią drugą połowę użyć należy. Te tylko środki służą tu do sprawienia wonitów, a nawet vitriol biały, zasługuie na pierwszeństwo, *ipekuana* zaś iest tu zawsze szkodliwą, i dla tego nigdy w podobnym przypadku używać iéy nietrzeba. Po wyproźnieniu, należy dawać do picia wodę z dodatkiem octu i miodu lub cukru, tak aby to był napóy kwaskowaty, lecz niezbyt kwaśny. Oprócz tego, ieśli nie ma stolca, dobrze iest dawać enemy z wody letniéy, dodawszy trochę soli i trzecią część tęgiego octu. Jeżeli chory iest odurzony i bez przytomności zostaie, trzeba używać okładania głowy bardzo zimną wodą z octem na pół zmieszaną. Jeżeli mimo tego chory ciągle iest odurzony, iak gdyby appoplexyą tknięty, mianowicie ieżeli ten człowiek był wprzódy mocny i czerstwy, w takim razie wypada upuścić krwi z ręki. Gdyby zaś chory narzekał na gwałtowne boleści w brzuchu, piętnaście lub więcéy piiawek, wewnętrznie zaś nienależy dawać wody z octem lecz kleiek ięczmienny nie stary, i wodę cukrem osłodzoną, albo też wodę z chlebem za napóy.

Nro 27,580. = Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W wykonaniu Reskryptu Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, z dnia 28. Kwietnia r. b. Nro $\frac{1438}{1782}$. poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, Obywatelom imieszkańcom w Woiewództwie Mazowieckiém, aby nieiakiego Karola Hirsekorn, należącego do korpusu rezerwy Woyska Pruskiego, z profesyi cerulika, niżéy z fizyonomii opisanego, śledzili, w razie wyśledzenia przytrzymali,

i za pośrednictwem Kommissarzą Obwodu właściwego, Kommissyi Woiewódzkiéy do Warszawy, pod obserwacyą odesłali.

Tenże Hirsekorn przybyć miał do kraiu tuteyszego, mianowicie do miasta Alexandrowa w Obwód Łęczycki, za paszportem przez władze Pruskie pod dniem 12. Lutego 1823. roku sobie udzielonym, z zastrzeżeniem powrotu. — Czas do poszukiwania tegoż Hirsekorn, oznacza Kommissya Woiewódzka czterotygodniowy od daty ogłoszenia ninieyszego; po upłynieniu którego, każdy zamilczaiący Wóyt, Prezydent lub Burmistrz Miasta, da powód do mniemania, iako poszukiwany w téy Gminie nieznaydował się i nie przebywa. W skutku czego na odpowiedzialność zamilczaiących Urzędników, Władzy wyższéy rapport złożony będzie.

w Warszawie dnia 31. Maia 1824. roku.

Radca Stanu Prezes Kommissyi
w Zastępstwie Kożuchowski.

Komierowski, Zast: Sekret. Jener:

R y s o p i s.

Hirsekorn Karol, rezerwista Woyskowy i cerulik, rodem z Obrzycka, w Powiecie Szamotulskim, religii Ewangelickiéy, wzrostu 5. stóp 8. ¾. cali, wiek 26. lat, włosy blond, czoło zakryte, brwi blond, oczy niebieskie, nos przytępiony, usta zwyczayne, zęby dobre, włos na brodzie blond, szczęki i twarz okrągła, kolor twarzy zdrowy, postawa mocna, szczególne znaki żadne; mówi i pisze po Niemiecku, także nieco po Polsku.

Nro 32,540. — Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Zamieszczaiąc poniżéy listę osób z mieysca zamieszkania swego nieprawnie wyszłych, poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, Obywatelom i Mieszkańcom w Woiewództwie tuteyszym, aby one śledzili, a w razie wyśledzenia, transportem do mieysca zamieszkania odesłali.

w Warszawie dnia 31. Maia 1824. r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi
w Zastępstwie Kożuchowski.

Komierowski Zast: Sekr: Jener:

Rysopis osób z mieysca zamieszkania swego bez świadectw potaiemnie wyszłych.

1. Józef Nowakowski, lat 50. maiący, parobek, żonaty. 2. Józefa Nowakowska, lat 42. maiąca, żona tegoż. 3. Błażéy Tuszyński, lat 36. służący. 4. Walenty Kwiatkowski, lat 16. maiący. 5. Łucya Witkowska, 33. lat maiąca. 6. Józef syn teyże, lat 9. maiący. 7. Józef Zawadziński, lat 56. pasterz. 8. Krystyan Rylski, lat 33. wyrobnik. 9. Helena Rylska, lat 37. żona tegoż. 10. Michał Piianowski, lat 19. maiący. 11. Franciszek Bądkowski, lat 16. maiący. 12. Kazimierz Kuśmierczyk, lat 20 maiący, wzrostu miernego, twarzy ściągłéy, oczu szarych, włosów blond, nosa miernego, rodem ze wsi Głuchowa, Obwodu Warszawskiego. 13. Franciszek Kurowski, lat 19. wzrostu małego, twarzy pociągłéy, włosów czarnych, oczu piwnych, nosa miernego, rodem z Miasta Kozienic, Obwodu Radomskiego, Województwa Sandomierskiego. 14. Józef Malszycki, uczeń szkół prywatnych, wzrostu małego, twarzy okrągłéy śniadéy dosyć kolorów maiącéy, włosów ciemnych, oczu piwnych, nosa małego, ubrany był w półfraczek granatowy, pantaliony granatowe, kamizelkę merynosową zieloną z guzikami takiemiż, chustkę na szyi białą muślinową w paski, płaszcz ciemno-granatowy z iedną niewielką peleryną, furażerkę szafirową studencką z białą wypustką bez daszka; miał bydź widziany w Wsi Raszynie Obwodzie Warszawskim, po wyiściu potaiemném z Miasta Stołecznego Warszawy.

Nro 28,219. — Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Zawiadomiona rapportem Kommissarza Obwodu Warszawskiego z dnia 1. b. m. i r. iż Wóytowi Gminy *Nowawieś*, zaginęła pieczęć Rządowa z napisem u góry „*Królestwo Polskie*" „*Obwód Warszawski*" u dołu „*Wóyt Gminy Nowawieś*"; poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, Obywatelom i mieszkańcom w Województwie tuteyszém, aby tak na samą pieczęć, posiadacza onéy, i pisma nią opatrzone, pilną zwracali baczność, a w razie spostrzeżenia, posiadacza do usprawiedliwienia się przed Sąd pociągnęli, i o tém Kommissarzowi Obwodu właściwego donieśli.

w Warszawie dnia 31. Maia 1824. roku.

Radca Stanu Prezes Kommissyi
w Zastępstwie Kożuchowski.

Komierowski Zast: Sekr: Jener.

DODATEK DRUGI DO NUMERU 434.
DZIENNIKA URZĘDOWEGO.
w Warszawie dnia 21. Czerwca 1824. r.

Nro 30,301. = Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Nadesłany przy Reskrypcie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi zdnia 30. Kwietnia r. b. Nro $\frac{1448}{1822}$. spis rzeczy w Wiedniu skradzionych, wraz z opisem sprawcy tey zbrodni, zamieszczaiąc poniżey; poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, oraz Obywatelom i Mieszkańcom w Woiewództwie tuteyszém, aby tak na wymienione w specyfikacyi rzeczy, iako też i złoczyńcę, pilną zwracać chcieli baczność, w razie spostrzeżenia onego przytrzymali i pod strażą Kommisarzowi Obwodu właściwego odprowadzić kazali, rzeczy zaś wraz z posiadaczem onych, Sądowi Policyi Prostey właściwego Powiatu, celem usprawiedliwienia od kogo one nabył, odesłali.

w Warszawie dnia 31. Maia 1824. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

w Zastępstwie Kożuchowski. *Komierowski, Za: Sekr: Jener:*

Opisanie zbiegłego dnia 3. Kwietnia po popełnioney kradzieży Samuela Orawetz, oraz skradzionych przez niego rzeczy.

Samuel Orawetz iest rodem z Lewocza, w Komitecie Spiskim w Węgrzech wyższych, ma lat 20. iest wyznania Ewangelickiego, bezżenny, piekarz z rzemiosła, był żołnierzem pułku 60. piechoty Grafa Ignacego Gialay; wzrostu nizkiego, ma twarz okrągłą, ospowatą ciemno-żółtawą, czarne gęste aż do czoła zarośnięte włosy, oczy czarne, rudawe małe wąsy, wzrok ponury, a pod szczękami z obu stron zarośnięte rany skrofuliczne, nos mały i krótki, mówi powoli bardziey cienko niż mężnie, mówi po węgiersku, po niemiecku i po słowiańsku, miał na sobie kapelusz okrągły z kokardą czarną, czarną iedwabną chustkę na szyi, kamizelkę czarną sukienną, frak szaraczkowy granatowe długie spodnie, a pod temi długie iuchtowe bóty, płaszcz szary z czterema kołnierzami. Tenże ukradł: naszyinik złoty z rubinami, szmaragdami, onixami tak zwanemi kocie oczy, turkusami i opalami, pomiędzy temi kamieniami znayduią się same brylanty, a wszystko iest zasadzone a jour, ten naszyinik wart iest około złł: ryń: 1000. w monecie konwencyonalney. Rząd pereł prawdziwych, 100. sztuk z zam-

kiem z turkusami, wartuiący około złł: Ryń: 300. kon: mon: Złoty naszyinik z krzyżem i z zamkiem, kropkami i zausznicami, wszystko z ametystu; oraz sprzączkę do pasa damskiego także z ametystów. Te dwa przedmioty wartuią około złł. Ryń: 200. mon: kon: Zegarek angielski ze złota Nro 3. z repetycyą w dwóch kopertach, średniey wielkości, bardzo wysoki, z białym cyferblatem liczbami Rzymskiemi, i złotemi indexami, ieden godzinowy ułamany, koperty są gładkie nieco pogniecione, biie godziny na dzwonkach. Zegarek takowy Angielski repetuiący z złota Nru 3. takiey samey wielkości, także na dzwonkach biiący, z cyferblatem białym i indexami złotemi i liczbami Rzymskiemi. Zegarek z platyny w iedney tylko kopercie, wielki, płaski z białym cyfferblatem, liczbami niemieckiemi i białemi indexami; wszystkie trzy zegarki maią wartość około złł: Ryń: 400. mon: konw. Złota lorynetka z dwoma szkiełkami wyskakuiącemi, na złotym łańcuszku groszkowym, wagi 42. dukatów. Order złotego Runa wartości około złł: Ryń: 700. kon: mon: długości dwóch calów, z przedniego złota, zemalią zieloną i dwoma kropkami białemi z brilantów a jour oprawionych, przy nim kułko złote do przypinania. Order ten znaydował się w czerwonym futeraliku, które sprawca z sobą zabrał. Dzwonek srebrny stołowy w postaci róży, wartości złł: Ryń: 5. mon: konw. Około dwóchset sztuk medalów starych i nowszych, częścią srebrnych częścią pozłacanych, z tych kilkanaście maią uszka i średnicy do 3. lub 4. calów. Wartość wszystkich wynosi około 400. złł: w mon: konw. Dukatów złotych, dwadzieścia mniey lub więcey, dwa podwóyne Napoleondory, ieden dukat poczwórny, i w papierowych pieniądzach złł: Ryń: 550. Wal: Wied: między któremi był ieden tak zwany Szayn na 100. złł: Ryń: Wal: Wied: a reszta były noty banku Wiedeńskiego po 25. i 10. i 5. Ryń: mon: konw: Nożyczki stalowe w złoto oprawione wartości złł: Ryń: 3. srebrny naparstek złł: Ryń 1. Jednę zausznicę złotą roboty filigranowey z niebieską emalią Złł: Ryń: 10. wszystko mon: konw: oprócz tego kilka pierścionkow damskich których opisania szczegółowego dać nie można. Trzy brzytwy osadzone w słoniowey kości i szynkrecie, wartości złł: Ryń: 3. konw: mon: łańcuszek złoty groszkowy długości dwóch łokci ważący dukatów pięć. Worek żółtawo skórzany w formie kapciucha dużego, wartości złł: Ryń: 1. mon: konw: Za odkrycie sprawcy i rzeczy skradzionych, zaręczono iest nagrody złł: Ryń: 300. w monecie konwencyonalney.

NRO 28,728. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Stosownie do zarządzenia swego w Dzienniku Woiewódzkim Nro 203. zamieszczo-

nego, podaie do wiadomości publiczney: iż w Obwodzie Stanisławowskim, Gminie Pogorzelec, znalezioną została klacz maści gniadéy; wzywa przytém właściciela z mieysca zamieszkania i nazwiska niewiadomego, aby po odebranie do Kommissarza Obwodu Stanisławowskiego, w przeciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia ninieyszego z dowodami własność onéy usprawiedliwiaiącemi, zgłosił się, gdyż po upłynieniu oznaczonego terminu, z znalezioną klaczą podług cytowanych przepisów postąpiono będzie.

w Warszawie dnia 31. Mca Maja 1824 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
w Zastępstwie KOŻUCHOWSKI. *Komierowski, Zast: Sekr: Jener:*

Nro 29,621. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Przychylnie do przełożenia Kommissarza Obwodu Gostyńskiego z dnia 26. z. m. r. b. Nro 4612. poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, Obywatelom i Mieszkańcom w Woiewództwie tuteyszém, aby na skradzionego z dnia 3. na 4. Kwietnia r. b. w Gminie Ekonomii Rządowéy Bąków, konia skarogniadego, lat 10. maiącego, z białą u iednéy zadniéy nogi piętką, i klacz gniadą z białą na grzbiecie gdzie niegdzie siercią, lat 7. starą, pilną zwracali baczność, w razie spostrzeżenia posiadacza onych przytrzymali, i celem usprawiedliwienia zkąd takowych nabył, do Sądu właściwego odesłali, o tém zaś Kommissarzowi Obwodu właściwego donieśli.

w Warszawie dnia 31. Mca Maja 1824 r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi
w Zastępstwie KOŻUCHOWSKI. *Komierowski Zast: Sekr: Jener:*

OBWIESZCZENIA.

Sąd Policyi Poprawczéy Obwodu Warszawskiego Wydziału I.

Zawiadamia Starozakonnych: Maiera Szymche i Wólfa Lewkowicza, iż Sąd nasz względem znalezionych pieniędzy w roku 1819. i od nich odebranych w Summie 520. Złłp: postanowił aby do Trybunału Cywilnego odesłanemi były. Jakieby przeto sądzili mieć prawo, tamże takowego dochodzić maią.

w Warszawie dnia 2. Czerwca 1824. roku.

Sędzia Prezyduiący Raciborski.
Wolski.

Gdy przez śmierć Krysztofa Szoczkiewicza właściciela nieruchomości Nro 1953. tu w Warszawie położonéy, w dniu 29. Marca 1821. nastąpioną, otworzył się spadek, i toczące się postępowanie spadkowe do księgi wieczystéy zapisaném iest; przeto w myśl Art: 125. i 127. prawa Seymowego o hypotekach, wyznaczonym został iednoroczny termin w Kancellaryi hypotecznéy na dzień 20. Grudnia 1824. r. o godzinie 10. z rana o którym Sukcessorów zawiadamia się.

Warszawa dnia 17. Grudnia 1823. r. (podpisano) Jan Felix Wilski R. K. Z.

Przez śmierć Jakóba Węgrzeckiego z rozporządzeniem testamentowym w dniu 21. Lutego 1823. bezpotomnie nastąpioną, otworzył się spadek; ogłaszaiąc więc takowy w skutek Art: 127. prawa hypotecznego i następnych, celem przepisania wierzytelności złp: 6000. na dobrach Drozdy z przyległościami, w Powiecie Błońskim, w Dziale IV. pod Nro 1. litt: B. zabezpieczonéy, na Imie Walentego Węgrzeckiego, wyznacza się termin iednoroczny na dzień dwudziesty trzeci Września 1824. r. w Kancellaryi hypotecznéy Woiewództwa Mazowieckiego.

Warszawa dnia 11. Września 1823. r. (podpisano) Jan Felix Wilski R. K. Z.

Z powodu zaszłéy w dniu 21. Października roku 1821. Woyciecha Stamirowskiego śmierci, zapisaném zostało w księdze wieczystéy Hypotecznéy dóbr Stamirowic w Powiecie Czerskim, Obwodzie Warszawskim, Woiewództwie Mazowieckiém leżących, spadkodawcy dziedzicznych, w dniu 5. Listopada 1822. roku, toczące się postępowanie spadkowe; celem więc przepisania tytułu własności tychże dóbr na imie Augusta Stamirowskiego w skutek Art: 125. i 126. prawa Seymowego z roku 1818. w Kancellaryi właściwéy Hypotecznéy, wyznaczony został iednoroczny termin, a to na dzień 29. Września roku 1824. na godzinę 10. przed południem.

Warszawa dnia 13. Września 1823. roku. (podpisano) Wilski Regent.

Gdy przez śmierć Mikołaia Pszennego, kupca i Obywatela Miasta Warszawy w dniu 15. Sierpnia 1821. roku nastąpioną, otworzył się spadek; i toczące się postępowanie spadkowe w księdze wieczystéy nieruchomości Nro 390. leżącéy, w skutek prawa Seymowego wedle §. 127. i 125. zapisaném zostało; przeto celem przepisania tytułu własności powyższéy nieruchomości, w iednéy połowie na pozostałą wdowę Maryannę z Michalskich, a w drugiéy na Pafnucego Mikołaia dwóch Imion, Gustawa i Henryka trzech synów, i Antoninę, Weronikę, Teofilę i Ludwikę czterech córek, iednoroczny

termin to iest w Kancellaryi właściwéy hypotecznéy na dzień 30. Września 1824. r. na godzinę 10. z rana.

Warszawa dnia 13. Września 1823. r.

(podpisano) Wilski Regent.

Z powodu zaszłéy w dniu 27. Maia 1823. roku, śmierci Andrzeia Rafałowicza wierzyciela kapitałów na dobrach Ziemskich Czarna i Wólka Czarnińska z przyległościami w Powiecie Siennickim, Obwodzie Stanisławowskim, Woiewództwie Mazowieckiém, z większéy Summy sto szesnaście tysięcy złłp: Nro 116,000. w Dziale IV. pod Nro 3 lokowanych, dla pozostałych po spadkodawcy Sukcessorów przynależnych, toczy się postępowanie spadkowe; dla czego przeto w skutek Art: 127. i następnych prawa Seymowego wyznacza się termin iednoroczny w Kancellaryi Hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego na dzień 30. Września 1824. r. o godzinie 10. przed południem.

Warszawa dnia 13. Września 1823. roku. (podpisano) Wilski Regent.

Z powodu zeyścia ś. p. Michała Sucheckiego współ-właściciela domu Nro 1000. tu w Warszawie przy ulicy Krochmalnéy dnia 21. Lutego r. b. nastąpionego, toczy się stosowne do Art: 127. i następnych prawa Seymowego postępowanie spadkowe; do ukończenia którego, a następnie do przeniesienia tytułu dziedzictwa części domu namienionego, własnością spadkodawcy będącéy, wyznacza się termin w kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego na dzień 30. Września 1824. r. na godzinę 10. z rana. Warszawa dnia 13. Września 1823. roku.

(podpisano) Wilski Reient.

Po nastąpionéy w dniu 9. Września 1823. r. śmierci Tomasza Stalewskiego, współ-właściciela nieruchomości Nro 2862. tu w Warszawie przy ulicy Tamka leżącéy, i wierzyciela Summ respective 15,000. Złłp: na domu Nro 266. 267. w dziale IV. pod Nro 3. i respective 5000. Złłp: na domu Nro 26. w wdziale IV. pod Nro 2. zabezpieczonych, otworzył się spadek; którego toczące się postępowanie spadkowe do ksiąg właściwych hypotecznych zapisaném zostało; przeto w myśl Art: 125. i 127. Prawa Seymowego z r. 1818. wyznacza się termin iednoroczny na dzień 26. Marca 1825. r. w Kanellaryi hypoteczněy o godzinie 10. z rana, celem przepisania tytułu własności iak i obydwóch wierzytelności na pozostałych Sukcessorów.

Warszawa dnia 18. Marca 1824. r.

(podpisano) Jan Felix Wilski R. K. Z.

Po Karolinie Bogdanowiczównie toczy się postępowanie spadkowe; na żądanie więc Augustyna Minasiewicza wierzyciela, celem przepisania własności summy 2755. Złłp. groszy 26. i puł: w xiędze wieczystéy Nro 796. na Imie Jéy sukcessorów, wyznaczony iest termin roczny z dniem siedmnastego Grudnia r. b. w Kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego przed niżéy podpisanym Regentem, o czém Interessanci w skutek prawa hypotecznego Artykułu 127. i następnych po raz trzeci zawiadamiaią się.

Warszawa dnia 9. Czerwca 1824. roku. Stanisław Truszczyński, Regent.

Zuzanna z Chrząnowskich Markowska z śmiercią swoią otworzyła spadek po sobie iako właścicielka Dobr Rudna i współ-właścicielka Dóbr Kołbieli z przyległościami w Powiecie Siennickim, Woiewództwie Mazowieckiém położonych. — Celem więc przepisania Tytułu własności na Imie Jéy Syna nieletniego Władysława Markowskiego, z JW. Walentym Markowskim w małżeństwie spłodzonego, wyznaczony iest termin roczny, naydaléy i precisse z dniem Ośmnastego Grudnia roku bieżącego, w Kancellaryi hypoteczney Woiewództwa Mazowieckiego, przed podpisanym Regentem, o czém Interessanci po raz trzeci wskutek prawa hypotecznego Artykułu 127, i następnych zawiadamiaią się. — Warszawa d. 9. Czerwca 1824 r. Stanisław Truszczyński, Regent.

Bogumił Helman, współ-właściciel nieruchomości w Warszawie pod Nro 1484. stoiącéy, w dniu 27 Sierpnia 1820 r. zmarły, otworzył po sobie spadek, czego toczące się postępowanie zapisane iest w xiędze wieczystéy nieruchomości téyże. — Celem więc przepisania Tytułu własności na Imie udowodniaiących, wskutek żądania Interessanta Marcina Regulskiego, wyznacza się termin roczny do zgłoszenia się w Kancellaryi hypoteczney Woiewództwa Mazowieckiego, naydaléy z dniem trzydziestego Marca roku przyszłego 1825. o godzinie 10. zrana, przed niżéy podpisanym Regentem. O czém Interessanci ieżeli sądzą mieć iakowe prawa, wskutek przepisów hypotecznych Art: 127. po raz drugi zawiadamiaią się. Dan w Warszawie dnia 11. Czerwca 1824. r.

Stanisław Truszczyński Regent.

Eliasz Kapliński, Dóbr Dylewa Wodziczny i Gruntu Szolce, w Powiecie Czerskim, Woiewództwie Mazowieckiém położonych Właściciel, dnia 3. Listopada r. 1823. zmarły, otworzył po sobie spadek, czego postępowanie toczące się w xiędze wieczystéy tychże Dóbr, iest zapisane; — na żądanie więc pozostałéy po nim Wdowy Salomei Kaplińskiéy, iako Opiekunki nieletnich dzieci, — celem przepisania Tytułu własności tychże Dóbr, na rzecz spadkobierców, w stosunek prawa hypotecznego §. 127. i następnych wyznacza się roczny termin, naydaléy z dniem 15. Czerwca r. 1825. na godzinę 3. z południa w Kancellaryi hypoteczney Woiewództwa Mazowieckiego, w przeciągu którego czasu Interessanci ze swemi prawami na dowodach wspartemi, do xięgi wieczystéy Dóbr Dylewa zgłaszać się mogą, o czém po raz pierwszy zawiadamia się.

Warszawa dnia 11. Czerwca 1824. roku.

Stanisław Truszczyński, Regent K. Z. W. M.

Po Franciszce Paczaykowskiéy współ-właścicielce domu w Warszawie przy ulicy Sowiey Nro 2663 stoiącego, toczy się postępowanie spadkowe, celem przepisania tytułu własności na imie iey synów Jana i Felixa, wyznaczony iest termin roczny na dzień Szesnasty Września r. b. w kancellaryi hypoteczney Woiewództwa Mazowieckiego przed niżéy podpisanym Regentem, o czém interessanci wskutek Prawa hypotecznego Artykułu 127. i następnych, po raz czwarty zawiadamiaią się.

Warszawa dnia 9. Czerwca 1824 r. Stanisław Truszczyński Regent.

Katarzyna z Fiiałkowskich Domańska, współ-właścicielka Kamienicy pod Nro 294. w Warszawie przy ulicy Rycerskiéy stoiącéy, na dniu 5. Września roku 1820. życia swego dokonawszy, otworzyła po sobie spadek; którego toczące się postępowanie zapi-

sane iest w xiędze wieczystéy teyże nieruchomości pod dniem 23. Marca r. b; celem więc przepisania tytułu współ-własności pomienionéy Kamienicy na imie Wiktoryi pierw Czerepińskiéy a teraz Czołchańskiéy, tudzież Józefy z Domańskich zamężnéy Wodkowskiéy iéy córek, a respective po drugiéy pozostałych dwóch synów Jana i Karola Wodkowskich, przeznacza się w skutek Prawa hypotecznego §. 127. roczny termin a naydaléy na dzień trzynasty Nro 13. Kwietnia roku przyszłego 1825. w przeciągu którego czasu, ci którzyby sądzili mieć iakowe swe Prawa, z dowodami mogą się zgłosić w kancellaryi hypotecznéy Województwa Mazowieckiego, i takowe do księgi wieczystéy podawać. O czém interessanci na żądanie Antoniego Wodkowskiego wyżéy rzeczonych Jana i Karola synów oyca, przez Gazetę Warszawską i Dziennik Wojewódzki zawiadamiaią się.

Warszawa dnia 8. Kwietnia 1824 r. Stanisław Truszczyński Regent.

W dniu 15. Miesiąca Lipca r. b. o godzinie 10. z rana, odbywać się będzie licytacya publiczna wypuszczenia w dzierżawną trzechletnią Possessyą od dnia 24. Czerwca r. b. zaczynaiącą się, i w tymże dniu 24. Czerwca 1827. roku kończyć się winną, Dóbr wsi Lutobory w Powiecie Rawskim a Województwie Mazowieckiém sytuowanéy, któréy wsi intrata roczna wynosi Złł: 2000. przed Notaryuszem Publicznym Powiatu Rawskiego Ur: Bonifacym Grotowskim w kancellaryi onegoż w Mieście Rawie, u którego to Notaryusza warunki licytacyine w każdym czasie przeyrzane bydź mogą; a to stosownie do protokułu zaięcia na gruncie dóbr Lutobory w dniu 31. Maja r. b. sporządzonego. Dan w Rawie dnia 8. Czerwca 1824. r.

Franciszek Dunin Goździkowski Komornik P. R.

Niżéy podpisany Notaryusz Powiatu Łęczyckiego, zawiadomia ninieyszém Szanowną publiczność: iż zaięte Dobra prawnie Rgilewo z przyległościami Straszkowo, Straszkówko, części Wólka, tudzież Pustkowia, Skorzeczno, Mokre i Połtoraczki z nomenklaturą Ciegełką w Powiecie i Obwodzie Łęczyckim, w Województwie Mazowieckiém położone, Sukcessorów Antoniego Szamowskiego dziedziczne, będą publicznie wydzierżawione na lat 3. zaczynaiące się od dnia 24. Czerwca r. 1824. a kończące się w dniu tymże 1827. r. których Dóbr wyżéy wspomnionych na dniu 15. Czerwca r. b. licytacya odbywała się, w terminie tym oznaczonym dla braku licytantów skutku nieodebrała; przeto na skutek Artykułu 18. JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu Postanowienia z dnia 2. Września 1823 r. ogłoszonego, powtórny termin licytacyi Dóbr pomienionych na dzień 5 Lipca r. 1824. od godziny 3. po południu oznacza się. Warunki do licytacyi w każdym czasie w kancellaryi u mnie niżéy podpisanego Notaryusza każdy maiący chęć licytowania przeyrzeć może. — Cena dzierżawy czyli licytacya, zacznie się od Summy 7500. Złłp: takowe doniesienie po raz ieden ogłasza się.

Doniesiono d. 21. Czerwca 1824 r. Mikołay Szczawiński Notaryusz Pow: Łęc:

Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni: iż na żądanie Szymona i Józefa z Niewieścińskich Małżonków Wendów, w Warszawie przy Ulicy Czarnéy pod Nrem 2177. zamieszkałych obywateli a co do przedmiotu niniejszego w Mieście Stołecznem Warszawie przy Ulicy Danielewiczowskiéy pod Nrem 616. u Adama Prądzińskiego Adwokata przy Sądzie Appel-

lacyinym Królestwa Polskiego, zamięszkanie prawne obrane maiących wierzycieli. — Dom tu w Mieście Stołecznem Warszawie przy Ulicy Sto Krzyskiéy pod Nrem 1344. w Cyrkule 7. Gminie téyże, w Powiecie i Obwodzie Warszawskim w Wydziale II. Sądu Pokoiu położony, do Maryanny z Abesków i Józefa małżonków Suffczyńskich dłużników we Wsi Lesznie, Powiecie Błońskim Weiewództwie Mazowieckiém mięszkaiących, prawem własności należący, został w drodze exekucyi wraz z Officynami i wszelkiemi przynależytościami, celem publiczněy sprzedaży i przymuszonego wywłaszczenia tychże Maryanny i Józefa małżonków Suffczyńskich, przez Komornika przy Sądzie Appellacyinym Królestwa Polskiego Stefana Osipowskiego w Warszawie przy Ulicy Leszno pod Nrem 663. mieszkaiącego, Aktem z dnia 27. Stycznia r. b. zaiętym i zaaresztowanym. W domu powyższym Aktem zaięcia co do wszelkich szczegółów opisanym, następuiący exystuią Lokatorowie: Stanisław Sołtyk — Beron Glockman — Gotlib Cymerman — Kapitanowa Kleczkowska — Michał Zieliński — Karol Golański — Wdowa Zeychowa — Maryana Glombik — Wawrzyniec Firanowski — Rosina Monthal — Justyna Baranowska i Eleonora Berdau. — Zaięcie powyższe z daty wymienione zostało Radcy Stanu Karolowi Woydzie Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy przy Ulicy Senatorskiéy pod Nrem 462. Bióro swe maiącemu, na ręce Jabołkowskiego Sekretarza Jener: tudzież Janowi Mściwoiewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoiu Powiatu i Miasta Warszawy Wydz: II w którego obrębie dom iest położony w dniu 10. Lutego r. b. iak świadczą własnoręczne ich podpisy i widymaty wręczone. Toż samo zaięcie wpisaném iest do księgi zaaresztowań w Kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego, w dniu 28. Lutego r. b. a do księgi podobněy zaaresztowań w Kancellaryi Trybunału Cywilnego pierwszéy Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego w dniu 1. Marca roku bieżącego.

Pierwsza publikacya zbioru obiaśnień, i warunków przedaży wzmiankowanego domu z officyami, odbędzie się na audyencyi Trybunału Cywilnego pierwszéy Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego Wydziału pierwszego w domu Rządowym przy Ulicy Długiéy pod Nrem 549. posiedzenia swe odbywaiącego w dniu 14. Kwietnia r. b. 1824. o godzinie 10. z rana. Przedażą tą dyrygować będzie Adwokat Adam Prądzyński, którego mieszkanie powyżéy iest wskazane.

Działo się w Kancellaryi Trybunału Cywilnego pierwszéy Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego dnia 3. Miesiąca Marca 1824. roku. A. Podbielski Pisarz.

Wywieszono na tablicy w Sali Audyencyonalnéy Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego dnia 3. Miesiąca Marca 1824. A. Podbielski Pisarz.

Następnie wyrokiem Trybunału Cywilnego I Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego na odbytym terminie trzeciéy publikacyi zbioru obiaśnień i warunków, pod dniem 14. Maia r. b. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia Domu powyżéy wyrażonego Nro 1344. oznaczonego, na dzień 1. Lipca r. b. 1823. został przeznaczony. — Za który to Dom szacunek w summie Złp: 42,100. Adam Prądzyński Adwokat dyryguiący sprzedażą podał. — Zaczem o summię téy Złp: 42,100. za szacunek podaney, i przygotowawczém przysądzeniu dnia 1. Lipca 1824. r. z rana o godzinie 10téy na publiczněy Audyencyi Trybunału I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego w Warszawie Nro 549. iak wyżéy odbyć się maiącym, ninieyszym wiadomo się czyni. — Dan w Warszawie dnia 15. Mca Czerwca 1824. r.

A. Podbielski Pisarz.